

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 13CoP/2/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2523200252
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2523200252.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Benkovičovej a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a JUDr. Táne Šefčíkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., narodená XX.XX.XXXX, bytom ako starí rodičia, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, dieťa matky: C. D., narodená XX.XX.XXXX, trvale pobytom E. F. E. G., zastúpená: JUDr. Mária Cagalová, advokátka so sídlom Poľovnícka 2040/10, Nové mesto nad Váhom a otca: H. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale pobytom I. J. XXXX/XX, E. F. E. G., za účasti starých rodičov: E. B., narodená XX.XX.XXXX a K. B., narodený XX.XX.XXXX, obaja trvale pobytom I. J. XXXX/XX, E. F. E. G., za účasti prokurátora Krajskej prokuratúry Trnava, so sídlom Dolné bašty 244/1, Trnava, o zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 25P/7/2023 – 85 zo dňa 12.04.2023 v spojení s opravným uznesením č. k. PN-25P/7/2023 – 142 zo dňa 28.11.2023, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 25P/7/2023 – 85 zo dňa 12.04.2023 v spojení s opravným uznesením č. k. PN-25P/7/2023 – 142 zo dňa 28.11.2023 **zrušuje a vec vracia** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Piešťany, ako súd prvej inštancie, odvolaním napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením zveril maloletú do náhradnej osobnej starostlivosti starej matke a starému otcovi, ktorým uložil povinnosť vykonávať sústavnú osobnú starostlivosť o maloletú v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia. Zastupovať maloletú a spravovať jej majetok sú starí rodičia oprávnení iba v bežných veciach (výrok I.). Matke uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej mesačne sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované neploleté dieťa podľa osobitného zákona, ktorú je povinná platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na bankový účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, počnúc právoplatnosťou rozsudku (výrok II.). Otcovi uložil prispievať na výživu maloletej výživným v sume 100,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na bankový účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, počnúc právoplatnosťou rozsudku (výrok III.). Týmto rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Piešťany sp. zn. 9P/156/2020 zo dňa 22.11.2022 (výrok IV.) a zrušil uznesenie Okresného súdu Piešťany sp. zn. 0PPOm/1/2023 zo dňa 26.01.2023 v časti týkajúcej sa nariadeného neodkladného opatrenia (výrok III., IV.) (výrok V.). Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok VI.). Súd prvej inštancie opravným uznesením č. k. PN-25P/7/2023 - 142 zo dňa 28.11.2023 opravil záhlavie rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 25P/7/2023 - 85 zo dňa 12.04.2023 v časti označenia právnej zástupkyne matky nasledovne: „C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. F. E. G., právne zastúpená advokátkou JUDr. Máriou Cagalovou, so sídlom Nové Mesto nad Váhom, Poľovnícka 10“ (prvý výrok). V ostatnej časti zostal uvedený rozsudok nezmenený (druhý výrok).

2. Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa § 2 ods. 1, ods. 2 Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“), § 44 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. a), § 45 ods. 1, osa. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 5 ods. 6, ods.

7, ods. 8, § 62 ods. 1, ods. 2, ods. 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 81 ods. 1 Zákona o rodine (ďalej aj „ZoR“). Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že naposledy súd prvej inštancie rozhodoval vo veciach starostlivosti maloletej rozsudkom č. k. 9P/156/2020 - 294 zo dňa 22.11.2022, ktorým schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej výživným vo výške 90,- eur mesačne s účinnosťou od 01.11.2020 do 31.08.2021 a výživným vo výške 120,- eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2021. Súčasťou dohody rodičov bola aj dohoda ohľadom styku otca s maloletou. Na základe podnetu podaného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany (ďalej aj „kolízny opatrovník“), súd prvej inštancie začal konanie o nariadenie neodkladného opatrenia. Zároveň uznesením sp. zn. 0PPOm/1/2023 zo dňa 26.01.2023 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zveril maloletú do dočasnej starostlivosti starých rodičov a ďalším výrokom začal konanie vo veci zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, a to z dôvodu, že vzniklo dôvodné podozrenie z fyzického týrania maloletej matkou a vystaveniu maloletej strachu z domáceho násillia. Starí rodičia maloletej súhlasili so zverením maloletej do ich náhradnej osobnej starostlivosti, ktorá im bola dočasne zverená koncom januára 2023. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že voči matke bolo začaté trestné stíhanie vo veci zločinu týrania blízkej a zverenej osoby vo vzťahu k maloletej ako aj, že otec maloletej nie je schopný sa samostatne o maloletú postarať zo zdravotných dôvodov. Maloletá bola neodkladným opatrením dočasne zverená do starostlivosti starých rodičov, ktorí aktuálne zabezpečujú jej starostlivosť. Maloletá od času, kedy bola zverená starým rodičom nie je v kontakte s matkou. Stará matka je zdravá, poberá starobný dôchodok vo výške 403,- eur, iné príjmy nemá, je spôsobilá na právne úkony v plnom rozsahu. Starý otec je zdravý, poberá starobný dôchodok vo výške 528,- eur, je spôsobilý na právne úkony v plnom rozsahu. V starostlivosti starých rodičov neboli zistené žiadne nedostatky a spĺňajú všetky zákonné podmienky, preto súd prvej inštancie zveril maloletú do ich náhradnej osobnej starostlivosti. Súd prvej inštancie takéto rozhodnutie považoval v najlepšom záujme maloletej, za účelom zabezpečenia stabilného prostredia, v ktorom bude vychovávaná, pocitu bezpečia prostredia, v ktorom vyrastá a tak zabezpečenia zdravého fyzického a psychického vývoja maloletej, a to aj s ohľadom na odporúčanie kolízneho opatrovníka a vyjadrený názor prokurátora. Zároveň vymedzil starým rodičom aj rozsah práv a povinností k maloletej tak, že sú povinní vykonávať osobnú starostlivosť o maloletú v rovnakom rozsahu ako ju vykonávajú rodičia a sú oprávnení maloletú zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach. Vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletemu dieťaťu rozhodnutím súdu prvej inštancie o jeho zverení do náhradnej osobnej starostlivosti nezaniká a preto určil rodičom vyživovaciu povinnosť na účet príslušného úradu práce. Matku zaviazal prispievať na výživu maloletej sumou vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované a neploleté dieťa podľa osobitného zákona, pričom vzal do úvahy, že matka má dokopy štyri vyživovacie povinnosti a tiež skutočnosť, že v danom čase je príjmom matky iba rodičovský príspevok. Otcovi určil vyživovaciu povinnosť v sume 100,- eur mesačne, pri určení vyživovacej povinnosti vychádzal z príjmu otca, ktorý je 400,- eur mesačne, zo skutočnosti, že nemá iné vyživovacie povinnosti, a že aj aktuálne prispieva na výživu maloletej sumou 100,- eur mesačne, čo potvrdili otec, aj starí rodičia vo svojich výpovediach, teda uhrádzať výživné v stanovenej výške považoval v možnostiach a schopnostiach otca. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Piešťany sp. zn. 9P/156/2020 zo dňa 22.11.2022 a zrušil uznesenie Okresného súdu Piešťany sp. zn. 0PPOm/1/2023 zo dňa 26.01.2023 v časti týkajúcej sa nariadeného neodkladného opatrenia (výrok III., IV.), a to v nadväznosti na skončenie konania vo veci samej.

3. O trovách konania rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v celom jeho rozsahu v zákonnej lehote odvolanie matka, ktorá žiadala napadnutého rozhodnutie zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň v zmysle § 55 CMP žiadala, aby jej súd priznal náhradu trov konania.

5. Podstatou odvolacích dôvodov matky bol nesprávne a neúplne zistený skutočný stav veci, porušenie práva na spravodlivý proces, nesprávne skutkové zistenia na základe vykonaných dôkazov a nesprávne právne posúdenie veci. Poukázala na to, že návrh kolízneho opatrovníka bol podaný iba na základe vykonávaných obvinení jej osoby, tak zo strany jej bývalého priateľa L. L., starých rodičov a tiež z nepravdivého tvrdenia maloletej, ktorá bola a i naďalej je pod silným vplyvom starých rodičov, ktorí ju nikdy nemali radi a teraz majú možnosť štváť proti nej maloletú. Neverí, že želaním maloletej je, aby zostala u starých rodičov, pretože je to iba ich výslovným želaním. Tvrdenia maloletej sú ovplyvňované starými rodičmi, a to preto, že jej od 25.01.2023 znemožňujú s maloletou sa stykať, hoci sa o to snažila.

Starí rodičia jej bránia v styku s maloletou, od januára s ňou ani nekomunikujú. Správajú sa, ako by maloletá patrila iba im a snažia sa ju úplne vymazať zo života maloletej. Poukázala na tvrdenia maloletej z vykonaného pohovoru s kolíznym opatrovníkom, z ktorého vyplynulo, že maloletá chce zostať žiť v domácnosti starých rodičov, cíti sa tam dobre, nemá záujem stretávať sa s ňou a od 25.01.2023 sa so ňou neskontovala. Ak by tomu tak bolo v skutočnosti, bez vplyvu a navádzania starých rodičov k takejto výpovedi, ako si má vysvetliť video, na ktorom maloletá plače s textom: „ahoj mami“, ktoré našla na účte maloletej na sociálnej sieti. Keďže sa video nedalo stiahnuť, urobila si aspoň fotografiu z neho, ktorú prikladá. V súčasnosti jej pravdepodobne starí rodičia zablokovali správy, lebo jej nemôže ani napísať. Z tohto dôvodu má vážne pochybnosti, že by maloletá nemala záujem sa so ňou stretávať. Maloletú žiadnym spôsobom netýrila, čo dokazuje i správa Základnej školy L., na ktorú poukázal v odôvodnení rozsudku v bode 8. súd prvej inštancie, kde sa uvádza „Na jej tele neboli videné známky násilia“. Ak by maloletú týrila, tak by túto skutočnosť boli v škole neprehliadli. Aj v uznesení Okresného súdu Piešťany sp. zn. OPPOmI/2023 zo dňa 26.01.2023 sa uvádza, že detská lekárka F. B. nepostrehla žiadne známky týrania alebo zanedbávania. V bode 9. odôvodnenia napadnutého rozsudku sa uvádza, že podľa oznámenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave zo dňa 31.01.2023 bolo začaté trestné stíhanie vo veci zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, z ktorého je podozrivá. V čase vyhlásenia rozsudku však voči nej ešte nebolo vznesené žiadne obvinenie z trestného činu, takže ho súd prvej inštancie ešte nemal vôbec brať do úvahy. Uznesenie o začatí trestného stíhania a zároveň obvinenie voči jej osobe bolo vydané až dňa 19.05.2023 a doručené jej bolo až dňa 26.05.2023. Uvedené uznesenie ešte neznamená, že sa trestného činu dopustila, nakoľko o jej vine alebo nevine môže rozhodnúť jedine súd, na základe riadne vykonaného dokazovania. Rozhodovať a brať do úvahy uznesenia, ktoré ešte nie sú ani vydané, a tým ešte nemôžu byť ani právoplatné a tvrdiť tak, ako to uvádza súd prvej inštancie v bode 32. odôvodnenia rozsudku, že v čase rozhodovania súdu, teda už dňa 12.04.2023 mal za preukázané, že voči nej bolo začaté trestné stíhanie vo veci zločinu týrania blízkej a zverenej osoby vo vzťahu k maloletej, hoci toto trestné stíhanie bolo začaté až dňa 19.05.2023, svedčí o nezodpovednom prístupe súdu prvej inštancie k dokazovaniu a rozhodovaniu o tak citlivom probléme ako je odobratie dieťaťa od rodiča a zverenie inej osobe. Pokiaľ ide o posúdenie jej žiadosti na odročenie pojednávania zo strany súdu prvej inštancie opisované v bode 11. odôvodnenia rozsudku uvádza, že túto mal súd prvej inštancie akceptovať a pojednávanie odročiť v súlade s § 183 CSP. Podaním zo dňa 11.04.2023 doručeným súdu e-mailom a následne i poštou, žiadala o odročenie pojednávania z dôvodu, že právna zástupkyňa bola práceneschopná a nemohla sa pojednávania zúčastniť. Zároveň uviedla, že nesúhlasí s pojednávaním bez jej prítomnosti a trvala na svojej osobnej účasti na pojednávaní a tiež nesúhlasila so substitúciou a žiadala o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní. Vytýčenie nového termínu požadovala po skončení práceneschopnosti právnej zástupkyne. Súd prvej inštancie jej žiadosť neakceptoval, čo odôvodnil tým, že neuviedla žiadny dôležitý dôvod, pre ktorý by malo byť pojednávanie odročené. Podľa súdu prvej inštancie práceneschopnosť právnej zástupkyne nie je dôležitým dôvodom. Následne právna zástupkyňa dňa 12.04.2023 doručila súdu e-mail, v ktorom uviedla, že je presvedčená o tom, že súd prvej inštancie mal žiadosť o odročenie pojednávania vyhovieť v zmysle § 183 CSP a pojednávanie odročiť. Podaním zo dňa 27.03.2023 žiadala vytýčiť nový termín pojednávania až po ukončení jej práceneschopnosti, súd prvej inštancie však uviedol, že z podania zo dňa 27.03.2023 to nevyplývalo. Tvrdenie súdu prvej inštancie považuje za klamlivé, uvedené dosvedčuje žiadosť, v ktorej je uvedené, že vytýčenie nového termínu žiada až po ukončení práceneschopnosti. Táto jej žiadosť bola na pošte Piešťany X uložená dňa 28.03.2023 o 07:16 hod. a vydaná na pošte Piešťany X dňa 29.03.2023 o 11:55 hod. Hoci sa táto žiadosť musí v spise nachádzať, prikladá ju vo fotokópii. Pokiaľ súd prvej inštancie ďalej uvádza, že sa právna zástupkyňa z termínu pojednávania určeného po dni 05.04.2023 neospravedlnila, pojednávanie odročiť nežiadala, tak tomu bolo z toho dôvodu, že Upovedomenie o zmene termínu pojednávania, pôvodne vytýčeného na deň 29.03.2023 na nový termín dňa 12.04.2023, prevzala dňa 24.04.2023 o 17:39 hod., teda po termíne pojednávania. Zasielať žiadosť o odročenie teda už nemalo význam, keďže pojednávanie už prebehlo. Pretože však súd prvej inštancie nemal vykázané doručenie zásielky do termínu pojednávania od nej, nemal vôbec vo veci jednať a keď už jednal, tak jednoznačne nemal vo veci rozhodnúť. Pokiaľ súd prvej inštancie uvádza, že keďže ide o prednostnú vec týkajúcu sa maloletého dieťaťa, pojednával v jej neprítomnosti a jej právnej zástupkyne, uviedla, že nešlo o tak naliehavý prípad, keďže vo veci už bolo vydané neodkladné opatrenie, na základe ktorého maloletá bola dočasne zverená starým rodičom. S vynesením rozsudku teda nebolo nutné bez zistenia a preverenia skutočností uvedených v návrhu urýchlene rozhodovať. S poukazom na ustanovenie § 183 ods. 1 CSP mal súd prvej inštancie jej žiadosť akceptovať a pojednávanie odročiť. V tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 73/2018 zo dňa 21.06.2018, v ktorom sa uvádza, že súdna prax dospela k názoru,

že choroba účastníka, preukázaná lekársky uznanou práceneschopnosťou, je dôležitým dôvodom pre ospravedlnenie účastníka, ak nevykoná jemu patriaci procesný úkon (R 31/95). Fotokópiu Potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti právnej zástupkyne priložila. K výsluchu starej matky uvedenom v bode 14. odôvodnenia rozsudku uviedla, že jej tvrdenie, že keď maloletú dostali oni, nemala nič, tak jej museli nakúpiť nové veci je vyloženým vedomým klamstvom. Všetky veci maloletej kupovala výlučne ona (matka). Je pravda, že maloletú starí rodičia chodili brávať 2x v týždni na stretávanie sa s otcom na základe rozsudku Okresného súdu Piešťany sp. zn. 9P/156/2020 zo dňa 22.11.2022. Stará matka je veľký manipulátor a všetko sa snaží riešiť len peniazmi. K tvrdeniu starého otca uvedeného v bode 15. odôvodnenia rozsudku, že keď maloletej hovorili, že bude súd, len sa prežehnávala, aby ostala u nich, uvádza, že je to určite len výmysel starých rodičov. Keďže nie je nábožensky založená, tak maloletá sa nevedela vôbec prežehnať, ani nemala vedomosť čo to znamená. Pokiaľ starý otec tvrdí, že sa snaží robiť len napriek, nevie čo tým myslí, keďže sa sa s maloletou nemôže stretávať, pretože jej v tom bránia, ako aj v komunikácii s maloletou po telefóne, resp. cez sociálne siete. Na maloletú neprispieva pretože nemá z čoho, keďže nemá žiadny príjem, pretože jediným príjmom bol rodičovský príspevok, ktorý jej bol pozastavený odo dňa 01.03.2023. Na výživu svojich dvoch synov si musí peniaze požičiavať, čím sa neustále zadlžuje. Hoci súd prvej inštancie v bode 24. odôvodnenia rozsudku okrem iného uvádza, že „Rodičia majú právo stykať sa s maloletým dieťaťom, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti“ o styku s maloletou vôbec nerozhodol. O práve otca stretávať sa s maloletou súd prvej inštancie nemusel rozhodovať, pretože tento žije spolu so starými rodičmi, ktorým bola maloletá dočasne zverená, teda je s ňou v dennom styku, avšak z akého dôvodu nerozhodol o jej práve na styk s maloletou netuší. Pokiaľ odvolací súd jej návrhu na zrušenie napadnutého rozsudku a vráteniu vecí na nové konanie a rozhodnutie nevyhovie, trvala na tom, aby o jej práve stretávať sa s maloletou, ktoré jej garantuje § 45 ods. 6 Zákona o rodine a o rozsahu tohoto stretávania rozhodol odvolací súd. Maloletá na pohovore u kolízneho opatrovníka dňa 25.01.2023 vraj uviedla, že L. L. sa nebojí, čo sa uvádza i v nariadení neodkladného opatrenia, ktorým bola dočasne zverená do starostlivosti starých rodičov. Toto jej tvrdenie len potvrdzuje skutočnosť, že maloletá je ovplyvňovaná, pretože v znaleckom posudku č. 20220200677 zo dňa 27.09.2022, vypracovanom v konaní sp. zn. 9P/I 56/2020, znalkyňou PhDr. Mgr. Alenou Bednárovou, znalkyňa uviedla, že maloletá uvádza komplikovaný, vyslovene negatívny vzťah k matkinmu partnerovi L. (L. L.). Poukázala na § 63 ods. 1 CMP a v zmysle uvedeného, navrhla, aby bol v konaní ustanovený súdny znalec, ako odborník, na zistenie, či maloletou tvrdené skutočnosti sú pravdivé a posúdenie rozsahu ovplyvňovania maloletej starými rodičmi v súvislosti s jej tvrdeniami. V bode 32. odôvodnenia rozsudku súd prvej inštancie uvádza, že maloletú zveril do náhradnej osobnej starostlivosti starým rodičom, keďže je to v jej najlepšom záujme, za účelom zabezpečenia stabilného prostredia, v ktorom bude vychovávaná, pocitu bezpečia prostredia, v ktorom vyrastá a tak zabezpečenia zdravého fyzického a psychického vývoja maloletej. Podľa dostupných informácií však nie je žiadnym verejným tajomstvom, že stará matka je alkoholička a dokonca starí rodičia majú doma v garáži zriadenú pálenicu na výrobu domácej pálenky. Otec bol zasa trestne stíhaný za prechovávanie a užívanie omamných látok. Súd prvej inštancie si vôbec nesplnil povinnosti uložené mu v čl. 6, § 35, § 36 CMP a ani neakceptoval jej žiadosť o odročenie pojednávania, teda znemožnil, aby mohla uskutočňovať jej patriace procesné práva garantované zákonom v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces. S bodom 38. odôvodnenia rozsudku sa nestotožňuje a odkazuje na § 55 CMP a žiada priznať náhradu trov konania, nakoľko konanie bolo začaté na základe nepravdivých, vykonštruovaných a nepreverených tvrdení jednak zo strany kolízneho opatrovníka, starých rodičov a L. L..

6. K odvolaniu matky sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Piešťany, podľa ktorého sa súd prvej inštancie dostatočne zaoberal hodnotením dôkazov a riadne sa vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre napadnuté rozhodnutie. Súd prvej inštancie dal tiež riadne odpovede, prečo nedospel k záverom uvedeným v dôvodoch odvolania matky. Je potrebné konštatovať, že argumentácia súdu prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku má úplnú oporu v obsahu vykonaného dokazovania. V plnom rozsahu sa stotožnil s výrokom a odôvodnením napadnutého rozsudku súd prvej inštancie. Uvedený rozsudok považuje za vecne správny, zákonný a dostatočne odôvodnený. Odvolacie námietky nepovažuje za opodstatnené.

7. K odvolaniu matky sa vyjadrili starí rodičia. Uviedli, že matka uvádza nepravdivé a skresľujúce údaje. Matka maloletej fyzicky ubližovala, nevenovala sa jej, hrozilo jej opakovanie ročníka v škole. Viní ich, že jej bránia v styku s maloletou, ani raz však neprejavila záujem sa s maloletou stretnúť, čo by jej však ani nedovolili, keďže ju týrala. Maloletá nemá ani záujem sa s matkou stretnúť, jedine ak by musela, aj to v ich prítomnosti. So súrodencami by sa však stretnúť chcela. Matka im odmieta vydať tašku s knihami

pre maloletú a jej bývalý druh im nedovolil si zobrať veci. Klame o videu na sociálnych sieťach, pretože telefón maloletej má ona. Celý život však žije v klamstvách a všetko zvaľuje na iných. Svojich druhov zvädza do hádok a potom ich falošne udáva za bitie alebo vyhrážky. Uviedli, že maloletá je u nich spokojná, má sa kde hrať, učiť sa, čo dokazuje aj zlepšenie jej prospechu v škole.

8. Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací [§ 3 ods. 5 písm. b) CMP], po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 CSP.

9. Predmetom konania na súde prvej inštancie bolo zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti starým rodičom. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením zveril maloletú do náhradnej osobnej starostlivosti starej matke a starému otcovi, ktorým uložil povinnosť vykonávať sústavnú osobnú starostlivosť o maloletú v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia. Zastupovať maloletú a spravovať jej majetok sú starí rodičia oprávnení iba v bežných veciach (výrok I.). Matke uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej mesačne sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona, ktorú je povinná platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na bankový účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, počnúc právoplatnosťou rozsudku (výrok II.). Otcovi uložil prispievať na výživu maloletej výživným v sume 100,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na bankový účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, počnúc právoplatnosťou rozsudku (výrok III.). Týmto rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Piešťany sp. zn. 9P/156/2020 zo dňa 22.11.2022 (výrok IV.). Zrušil uznesenie Okresného súdu Piešťany sp. zn. 0PPOm/1/2023 zo dňa 26.01.2023 v časti týkajúcej sa nariadeného neodkladného opatrenia vo výroku III., IV (výrok V.). Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok VI.). Súd prvej inštancie opravným uznesením PN-25P/7/2023 - 142 zo dňa 28.11.2023 opravil záhlavie rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 25P/7/2023 - 85 zo dňa 12.04.2023 v časti označenia právnej zástupkyne matky nasledovne: „C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. F. E. G., právne zastúpená advokátkou JUDr. Máriou Cagalovou, so sídlom Nové Mesto nad Váhom, Poľovnícka 10“ (prvý výrok). V ostatnej časti zostal uvedený rozsudok nezmenený (druhý výrok). Matka podala proti rozsudku súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením odvolanie. Predmetom odvolacieho konania s poukazom na dôvody matky predostreté v odvolaní bolo posúdiť, či procesným postupom súdu prvej inštancie nedošlo k odňatiu možnosti konať pred súdom, či súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, či súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a či rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

10. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím v spojení s opravným uznesením prvoinštančného súdu, odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie nie je vecne správne, pretože prvoinštančný súd sa pri rozhodovaní dopustil nesprávneho právneho posúdenia veci, ale je tiež nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie náležitosti riadneho rozhodnutia nespĺňa.

11. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok jeho riadneho odôvodnenia je takým nesprávnym procesným postupom, ktorý je spôsobilý znemožniť účastníkovi konania, resp. sporovej strane, aby uplatňovala svoje procesné práva v takej miere, že to má za následok porušenie práva na spravodlivý proces.

12. Podľa § 35 CMP, súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

13. Podľa § 36 CMP, súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

14. Podľa § 37 CMP, súd si môže osvojiť zhodné skutkové tvrdenia účastníkov, ak nemá pochybnosti o ich pravdivosti, len ak nie sú v rozpore s vykonaným dokazovaním.

15. Podľa § 62 ods. 1 CMP, odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne, alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

16. Podľa § 63 CMP, v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

17. Podľa § 65 CMP, odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

18. Podľa § 66 CMP, odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

19. Matka v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie vo veci vykonal dňa 12.04.2023 pojednávanie bez jej prítomnosti a prítomnosti právnej zástupkyne, pričom už podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 27.03.2023 žiadala právna zástupkyňa odročiť pojednávanie z dôvodu jej práceneschopnosti na iný termín, resp. až po vykonaní kontroly dňa 05.04.2023. Matka podaním zo dňa 11.04.2023 žiadala súd prvej inštancie o odročenie pojednávania z dôvodu, že právna zástupkyňa je naďalej práceneschopná. Právna zástupkyňa emailom dňa 12.04.2023 žiadala žiadosti matky vyhovieť v zmysle § 183 CSP a pojednávanie odročiť. Napriek tomu súd prvej inštancie pojednávanie neodročil a rozhodol na pojednávaní vo veci samej rozsudkom dňa 12.04.2023.

20. Z obsahu spisu vyplýva, že na deň 29.03.2023 bolo nariadené pojednávanie, ktoré bolo doručené matke dňa 09.03.2023. Následne Upovedomením o zmene termínu pojednávania zo dňa 28.03.2023 bolo pojednávanie vytýčené na deň 12.04.2023 o 11:00 hod. Dňa 28.03.2023 právna zástupkyňa doručila plnomocenstvo uložené matkou a zároveň žiadala o odročenie pojednávania vytýčeného na deň 29.03.2023 z dôvodu jej práceneschopnosti až po termíne jej kontroly dňa 05.04.2023. Upovedomenie o zmene pojednávania na deň 12.04.2023 bolo doručené matke dňa 31.03.2023. Dňa 11.04.2023 žiadala matka o odročenie pojednávania konaného dňa 12.04.2023 z dôvodu práceneschopnosti právnej zástupkyne. Matka zároveň nesúhlasila s pojednávaním bez prítomnosti právnej zástupkyne a trvala na jej osobnej účasti. Žiadala o vytýčenie termínu pojednávania až po ukončení práceneschopnosti právnej zástupkyne. Dňa 11.04.2023 bolo matke telefonicky oznámené, že jej žiadosť o odročenie pojednávania nebola zo strany súdu prvej inštancie akceptovaná, nakoľko neuviedla žiadny dôležitý dôvod, pre ktorý by malo byť pojednávanie odročené. Zároveň jej bolo oznámené, že ak sa na pojednávanie nedostaví, súd prvej inštancie bude konať v jej neprítomnosti. Dňa 12.04.2023 kontaktovala právna zástupkyňa súd prvej inštancie so žiadosťou o akceptovanie návrhu na odročenie pojednávania matky v zmysle § 183 CSP. Oznámila, že matka sa bez jej prítomnosti pojednávania nezúčastní. Dňa 12.04.2023 matka opätovne požiadala o odročenie pojednávania konaného dňa 12.04.2023. Súd prvej inštancie následne vec prejednal a rozhodol na vytýčenom termíne pojednávania dňa 12.04.2023 bez prítomnosti matky a jej právnej zástupkyne. Súd prvej inštancie v zápisnici z pojednávania uviedol, že po posúdení žiadosti matky o odročenie pojednávania v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku neakceptoval žiadosť matky o odročenie pojednávania, nakoľko neuviedla žiadny dôležitý dôvod, pre ktorý by malo byť pojednávanie odročené. Ďalej uviedol, že právna zástupkyňa uviedla, že žiadala o vytýčenie nového termínu pojednávania až po ukončení jej práceneschopnosti, čo však z jej podania zo dňa 27.03.2023 nevyplýva, uviedla len, že odo dňa 01.03.2023 je práceneschopná, s termínom kontroly dňa 05.04.2023 a žiadala o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní konanom dňa 29.03.2023. Právna zástupkyňa sa z termínu pojednávania určeného po dni 05.04.2023 (termín kontroly), a teda z pojednávania konaného dňa 12.04.2023 sa neospravedlnila, pojednávanie odročiť nežiadala, nepreukázala, že jej práceneschopnosť trvá, požiadala len o zaslanie zápisnice z pojednávania, ktorá jej bola doručená. Taktiež súd prvej inštancie konštatoval, že v zmysle § 183 CSP odo dňa kontroly 05.04.2023 právna zástupkyňa vedela, či jej práceneschopnosť trvá a túto skutočnosť mala súdu prvej inštancie bezodkladne oznámiť. Nakoľko nejde o dôvod, ktorý by vznikol krátko pred pojednávaním, vzhľadom na skutočnosť, že ide o prednostnú vec týkajúcu sa maloletého dieťaťa, pojednával súd prvej inštancie v jej neprítomnosti.

21. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

22. Podľa § 183 ods. 1 CSP, pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť.

23. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

24. Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

25. K odňatiu práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy preto dochádza aj vtedy, ak sa niekto („každý“) domáha svojho práva na súde, ale súdna ochrana tomuto právu nie je priznaná, alebo nemôže byť priznaná v dôsledku konania súdu, ktoré je v rozpore so zákonom (III. ÚS 7/08).

26. Podľa § 33 ods. 1, 2 CMP súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie, ak tento zákon neustanovuje, že vec sa môže prejednať bez pojednávania. Na pojednávanie predvolá súd účastníkov a všetkých, ktorých prítomnosť je potrebná; predvolanie sa doručuje tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať.

27. Pod odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle konštantnej súdnej judikatúry rozumie taký chybný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu zákon priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov (viď napr. II. ÚS 102/04 zo dňa 14.4.2004, 5Cdo 102/01 zo dňa 27.9.2001, 5Cdo 93/00 zo dňa 25.10.2000). Táto vada je významná najmä vtedy, ak súd postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s inými všeobecne záväznými právnymi predpismi, a tým odňal účastníkovi konania jeho procesné práva.

28. Odvolací súd sa s odvolacími námietkami matky stotožňuje. V zmysle § 33 ods. 2 CMP je odzrkadlená ústavná zásada obsiahnutá v čl. 48 ods. 2 prvej vety Ústavy SR, podľa ktorej každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

29. Odvolací súd má z obsahu spisu preukázané, že súd prvej inštancie nariadil pojednávanie na deň 29.03.2023, matke bolo doručené predvolanie na pojednávanie dňa 09.03.2023. Dňa 28.03.2023 bolo súdu prvej inštancie doručené plnomocenstvo udelené matkou právnej zástupkyňi spoločne so žiadosťou o odročenie pojednávania na termín až po ukončení práceneschopnosti, pričom uviedla kontrolu právnej zástupkyne u lekára dňa 05.04.2023. Následne bol vytýčený nový termín pojednávania na deň 12.04.2023, kedy však bolo doručené predvolanie len matke dňa 31.03.2023, teda predvolanie nebolo doručované právnej zástupkyňi matky. Súd prvej inštancie neakceptoval návrh na odročenie pojednávania matkou, s právnou zástupkyňou matky pritom nekonal. Zároveň odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že v zmysle § 183 CSP pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. Súd prvej inštancie bol riadne informovaný o práceneschopnosti právnej zástupkyne od 28.03.2023, teda nesprávne argumentoval, keď uviedol, že právna zástupkyňa odročiť pojednávanie nežiadala. Matka zároveň trvala na účasti právnej zástupkyne a nebolo možné od nej spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechala zastúpiť iným právnym zástupcom, resp. konať v neprítomnosti matky. Súd prvej inštancie mal vzhľadom na dôležitosť konania a taký silný zásah do práv dieťaťa, pojednávanie odročiť a správne predvolať na pojednávanie právnu zástupkyňu matky, nemal konať v neprítomnosti matky, ani jej právnej zástupkyne, ktorá nebola ani predvolaná, preto nesprávnym procesným postupom znemožnil matke, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď na termín pojednávania právnu zástupkyňu nepredvolal

30. Matka ďalej v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie neupravil jej styk s maloletou bez udania dôvodu. V odvolaní žiadala o jej práve stretávať sa s maloletou riadne rozhodnúť.

31. Podľa ustanovenia § 45 ods. 6 ZoR, rodičia maloletého dieťaťa vykonávajú práva a povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností len v rozsahu, v akom nepatria osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Rodičia majú právo stykať sa s maloletým dieťaťom, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Ak sa s osobou, ktorej bolo maloleté dieťa takto zverené, nedohodnú o výkone tohto práva, rozhodne na návrh niektorého z rodičov alebo tejto osoby súd.

32. Odvolací súd sa s odvolacou námietkou matky stotožňuje. V zmysle zákonného ustanovenia Zákona o rodine, rodičia majú právo na kontakt s maloletým dieťaťom, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti a ak sa nedohodnú o výkone tohto práva, rozhodne o návrhu súd prvej inštancie. Je pravdou, že súd prvej inštancie neskúmal dôvody úpravy styku a následne o styku matky s maloletou ani nerozhodol, pretože s matkou ani riadne nekonal, preto je nutné ak sa v konaní preukáže, že matka sa so starými rodičmi nedohodla o úprave styku s maloletou, súd prvej inštancie rozhodne o úprave styku matky s maloletou.

33. Odvolací súd dodáva, že mimosporové konania sú ovládané vyhľadávacím princípom (tzv. materiálne konania), na čo nová právna úprava (CMP) reagovala ustanoveniami, ktoré poskytujú súdom dostatočný priestor na to, aby zistili stav vecí. Súd preto „musí“ iniciatívne zasahovať do konania, najmä do dokazovania, čím na seba preberá významnú mieru dôkaznej iniciatívy. Keďže jedným z najdôležitejších princípov mimosporového konania je princíp ochrany verejného záujmu (čl. 1 CMP), súdy uplatňujú aj iné metódy konania než v sporovom konaní (napr. súd môže konať z úradnej povinnosti, uplatňuje sa v širšej miere vyšetrovací princíp, princíp oficiality, princíp materiálnej pravdy a pod.). Proces dokazovania ovláda vyšetrovacia zásada a súd je oprávnený vykonať aj dôkazy, ktoré nenavrhli účastníci konania (sleduje sa tým potreba zistenia „skutočného“ stavu vecí, ktorý bude určujúcim pre vydanie rozhodnutia). Na postup vykonávania dôkazov sa subsidiárne aplikuje CSP.

34. Podľa ustanovenia § 75 ods. 1 ZoR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

35. V prejednávanvej veci súd prvej inštancie rozhodol o povinnosti matky prispievať na výživu maloletej mesačne sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa podľa osobitného zákona a povinnosti otca prispievať na výživu maloletej výživným v sume 100,- eur mesačne. U matky vzal do úvahy, že matka má spolu štyri vyživovacie povinnosti a tiež skutočnosť, že v danom čase je príjmom matky iba rodičovský príspevok. Otcovi určil vyživovaciu povinnosť v sume 100,- eur mesačne, pri určení vyživovacej povinnosti vychádzal z príjmu otca, ktorý je 400,- eur mesačne, zo skutočnosti, že nemá iné vyživovacie povinnosti a tiež, že aj aktuálne prispieva na výživu maloletej sumou 100,- eur mesačne, čo potvrdili otec aj starí rodičia vo svojich výpovediach.

36. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu konštatuje, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o vyživovacej povinnosti matky a otca nepostupoval správne, keď nedostatočne zistil skutočný stav vecí, pretože nezisťoval celkové majetkové pomery rodičov, prihliadol len na skutočnosť, že matka má spolu štyri vyživovacie povinnosti, a že v danom čase je príjmom matky iba rodičovský príspevok a u otca vychádzal z príjmu, ktorý je 400,- eur mesačne, zo skutočnosti, že nemá iné vyživovacie povinnosti a tiež zo skutočnosti, že aj aktuálne prispieva na výživu maloletej sumou 100,- eur mesačne avšak vychádzal len z tvrdení otca a starých rodičov na pojednávaní. Súd prvej inštancie teda rozhodol o výživnom na maloletú bez akýchkoľvek dokazovania preukazujúceho osobné a majetkové pomery rodičov, z ktorého dôvodu aj absentujú podstatné dôvody v napadnutom rozhodnutí.

37. Súd prvej inštancie taktiež nezisťoval odôvodnené výdavky na maloletú, ktoré sú tiež podstatným parametrom pre rozhodovanie o dôvodnosti výšky výživného povinného rodiča. Argument starého otca, že výdavky na maloletú sú bežné, považuje odvolací súd za nedostačujúci. Pokiaľ súd vykonal nedostatočné dokazovanie nielen vo vzťahu ku skutočným odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa, za súčasnej absencie vykonaného dokazovania vo vzťahu k osobným a majetkovým pomerom matky a otca, záver o stanovenej výške výživného je nateraz predčasný a nedôvodný.

38. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

39. Povinnosťou súdu prvej inštancie v intenciách vyššie uvedených záverov odvolacieho súdu bude predovšetkým riadne zistiť skutočný stav veci, riadne predvolať na pojednávanie matku a jej zástupkyňu, vypočúť riadne matku vo vzťahu k predmetu konania (a v týchto intenciách dôsledne skúmať splnenie podmienok pre nariadenie náhradnej osobnej starostlivosti, zhodnotiť všetky konkrétne a individuálne okolnosti prípadu, potreby a najlepší záujem maloletej, uviesť kritéria, ako dospel k najlepšiemu záujmu maloletej, rešpektovať spravodlivú rovnováhu medzi dotknutými záujmami, zhodnotiť možný dopad rozhodnutí na maloletej v prejednávanej veci). Z dôvodu uplynutia dlhšieho časového odstupu vykoná šetrenie pomerov v domácnosti matky, za účelom riadneho a náležitého dokazovania na posúdenie celkových majetkových pomerov rodičov zistí nielen ich príjmy, ale aj výdavky, počet vyživovacích povinností matky k deťom, ktoré uvedie ako aj výšku výživného na ne, za účelom posúdenia pomerov matky. Následne je potrebné ustáliť z akej sumy príjmu v danom prípade bude vychádzať, prípadne pri uplatnení princípu potencionality, uvedie tento príjem. Taktiež ustáli odôvodnené potreby maloletej. V prípade zverenia maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov sa bude tiež zaoberať návrhom matky na úpravu styku s maloletou. V neposlednom rade sa oboznámi s výsledkami trestného stíhania Okresného riaditeľstva Policajného Zboru v Trnave č. ORP-100/3-VYS-TT-2022. Následne príhľadne na výsledky dokazovania, ktoré je potom nevyhnutné znova vyhodnotiť, a to najmä so sústredením sa na sporné otázky, ako aj odvolacie argumenty matky, tieto posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení a potom po zvážení všetkých preukázaných okolností daného prípadu vo veci znova rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite odôvodniť.

40. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (391 ods. 2 CSP).

41. V novom rozhodnutí súd rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP) s tým, že pri rozhodovaní posúdi návrh matky, ktorým v zmysle § 55 CMP žiadala priznať náhradu trov konania.

42. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

a) ktorému súdu je určené,

b) kto ho robí,

c) ktorej veci sa týka,

d) čo sa ním sleduje a

e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1 000,- Eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletému tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).